

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Ἡ εἰδησις τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Βουλγαρίας εἰς Βασίλειον καὶ τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης εἰς τὴν Αὐστρίαν ἐπροξένησαν κατὰ πληθύν ἀπανταχοῦ, καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ἀλλὰ τὰ γεγονότα ταῦτα δὲν ἦσαν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων καὶ μὴ ἀναμενόμενων. Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Βουλγαρικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ προσάρτησις τῆς Βοσνίας εἰς τὴν Μοναρχίαν τῶν Ἀψβούργων δὲν ἠδύναντο ν' ἀναβληθῶσιν ἐπ' ἄοριστον, ἦσαν ἐκ τῶν γεγονότων ἐκείνων τὰ ὅποια μοιραίως θὰ συνετελοῦντο μίαν ἡμέραν, καὶ εὐκαιρίᾳ μόνον κατάλληλος ἀνεμένετο πρὸς τοῦτο. Καὶ ἡ εὐκαιρία αὕτη παρουσιάσθη διὰ τῆς συνετελεσθείσης ἐν Τουρκίᾳ μεταβολῆς πολιτεύματος, μεταβολῆς ἐπενεγκούσης ὅπως δῆποτε ἐσωτερικὸν τινὰ κλονισμὸν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἡ εἰρήνη εἶνε πάντως πλέον παρὰ ποτὲ ποθητὴ τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἀμφότερα τὰ γεγονότα ταῦτα ἔχουσι διὰ τὴν Τουρκίαν καθαρῶς τυπικὸν χαρακτήρα. Διότι, καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Ἡγεμονία κατὰ τύπους μόνον τῇ ἦτο ὑποτελής, κατ' οὐσίαν δὲ ἀνεξάρτητος, καὶ ἡ Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνη ἀπὸ τριακονταετίας ἄλλης εἶχεν παύσει ν' ἀποτελῶσι μέρος τῶν κτήσεων τοῦ Σουλτάνου. Ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἐπεταί ὅτι εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν ἐπεβάλλετο ὁ κατὰ τῆς Βουλγαρίας πόλεμος ἐκ τῆς περιστάσεως αὐτῆς, αἵ τε ἐσωτερικαὶ καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ τῇ τὸν ἐπέτρεπον. Διότι, ἐάν, μετὰ τὴν εἰς Βασίλειον ἀνακήρυξιν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὴν ἀρπαγὴν παρ' αὐτῆς τῶν Ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων, ἡ Τουρκία ὑποχωρήσῃ καὶ ἀνεχθῇ τὰ πάντα, θὰ ὑποστῇ τοσαύτην μείωσιν κύρους καὶ γοήτρου, θὰ θρασυνθῶσι δὲ τοσοῦτον οἱ Βούλγαροι, ὥστε ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις θέλει ἀποβῇ τρις χειρότερα ἢ πρὶν. Ἡ Πύλη θὰ ἔχῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ, ἀφ' ἐνὸς δυσχερεῖας μεγίστας ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς κήσεσιν αὐτῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξεγέρσεις ἐναντίον τοῦ νέου πολιτεύματος ἐν Ἀσίᾳ, ὡς μὴ δυνήθεντος νὰ προφυλάξῃ τὴν Αὐτοκρατορίαν ἀπὸ νέων περικοπῶν καὶ ταπεινώσεων. Ἡ θέσις ἄρα τῆς Τουρκίας εἶνε λίαν δυσχερής. Κίνδυνοι σοβαροὶ τὴν περικυκλοῦσι καὶ ἐάν κηρύξῃ τὸν κατὰ τῆς Βουλγαρίας πόλεμον καὶ ἐάν δὲν τὸν κηρύξῃ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, συμφέρον τῆς Πύλης εἶνε νὰ μὴ σπεύδῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς. Νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὰς διαθέσεις μιᾶς ἐκάστης αὐτῶν ἀπέναντί τῆς ἐν περιπτώσει πολέμου, καὶ νὰ ἴδῃ συγχρόνως ποίαν τροπὴν θέλουσι λάβει τὰ πνεύματα τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ ἀπέναντι τῶν ἀγγελθέντων γεγονότων. Ἐάν πεισθῇ, ὅτι ἀπόλυτος οὐδετερότης πασῶν τῶν Δυνάμεων εἶνε ἐξησφαλισμένη, καὶ ὅτι τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ τῆς ἐπιβάλλει αὐτῇ τὸν πόλεμον, θέλει τὸν κηρύξει, φροντίζουσα ἐν τῷ μεταξύ νὰ κινητοποιήσῃ καὶ τὸν στρατὸν τῆς. Ἐάν ὅμως κατανοήσῃ ὅτι ἡ στάσις τῶν Δυνάμεων ἔσται ἀμφίβολος, καὶ ὅτι φόβος γενικωτέρων περιπλοκῶν δὲν ἀποκλείεται, θέλει τὸν ἀποφύγει ἀναβάλλουσα δι' εὐθετώτερον χρόνον τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας σύγκρουσιν, ἥτις εἶνε ἐκ τῶν γεγονότων τὰ ὅποια δὲν νὰ θεωρῶνται ἀναπόφευκτα, διότι ἄνευ ἐνὸς πολέμου Τουρκοβουλγαρικοῦ ἡ Πύλη δὲν

δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν τῆς κήσεων κυριαρχίαν τῆς.

Ὁ κόμβος τοῦ ζητήματος εἶνε νὰ γνωστῇ μέχρι τίνος σημείου χωρεῖ ἡ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας συμφωνία τῆς Ἰταλίας καὶ Ρωσίας. Ἐάν ἡ συμφωνία αὕτη προσέβλεπε καὶ τὰς συνεπειὰς ἐνδεχομένου Τουρκοβουλγαρικοῦ πολέμου, καὶ ἐκκρόνισεν ἐκ τῶν προτέρων τὴν στάσιν τῶν Δυνάμεων τούτων ἀνκλόγως τῆς τοιαύτης ἢ ἀλλοίως τοῦ πολέμου τούτου ἐκβάσεως, ἡ θέσις τῆς Τουρκίας καταντᾷ πολλῷ δυσχερεστέρα. Ἀλλὰ μία τοιαύτη γενικὴ συμφωνία τεσσάρων Δυνάμεων ἔχουσιν ἀντίθετα πρὸς ἀλλήλας συμφέροντα, ἐφ' ὧν τῶν δυνάμεων ἐν τῇ Ἀνατολῇ νὰ συμβῶσι μετὰ ἑνα Τουρκοβουλγαρικὸν πόλεμον, φαίνεται ἡμῖν ἡκιστα πιθανή. Ἡ μόνη δυνατὴ συμφωνία εἶνε ἡ τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος καὶ ἡ τῆς παρεμποδίσσεως πάσης ἐδαφικῆς μεταβολῆς ἐν τῷ Αἴμῳ. Ἐάν ἡ συμφωνία τῶν Δυνάμεων εἶνε τοιαύτη, ὅντως, ὁ φόβος τουρκοβουλγαρικοῦ πολέμου δὲν ἀποκλείεται.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὰ τεχνάσματα τῶν Τούρκων πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν Ἑλλήνων.—Τὸ κοινοτάτον τῶν Ἰωαννίνων ἀποτελοῦμενον ἀπὸ φανατικῶν τουρκογενειώτες.—Ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς γῆς οὐμφοφίας τῶν Ἰωαννιτῶν.—Ὁ πολὺς Κεμάλ βέης Αὐλῶνος.—Ἀξιώται οἱ Πρεβεζάνοι καὶ οἱ τοῦ μουταρριφλικίου Ἀργυροκάστρου.

Ἐξ Ἰωαννίνων, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1908.

Ἡ προεκλογικὴ κίνησις βραδύνει ἐξαιρετικῶς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Νομῷ, ἐνῶ ἐκ πρώτης ὕψεως ἠδύναντο τις νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ ἐβάδιζεν ἀπροσκόπτως, ἐνεκα τῆς ὁμοιογενείας τοῦ πληθυσμοῦ, συνιστάμενου ὡς γνωστὸν ἐξ Ὀθωμανῶν καὶ Ἑλλήνων. Ἡ παρὰ τὴν βραδύτητα ἀποδοτέα εἰς τὴν ὑπὸ μέρους τῶν Μωαμεθανῶν, προβλεπόντων ἥτταν ἐκλογικὴν, προσπάθειάν των πρὸς χρησιμοποίησιν καὶ ἐξάντησιν παντὸς μέσου, ὅπως μειώσῃσι τὸν ἀριθμὸν τῶν χριστιανῶν ἐκλογέων καὶ ἐκλεκτόρων. Πλὴν τῶν ἄλλων γινόμενων παρ' αὐτῶν καταδολιεύσεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου 1) διὰ σχηματισμοῦ ἀναμεικτῶν ἐκλογικῶν τμημάτων (νυχᾶδων) εἰς ἃ καταχθονίως ἀναμιγνύουσι εἰς πλειονότητος Μουσουλμάνων μειονότητος Χριστιανῶν, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ τελευταῖοι μὴ δύνανται ν' ἀνταρτίωσιν ἐκλέκτορα ἴδιον· 2) δι' ἐπεμβάσεων τῶν γαιοκτημόνων τυγχανόντων τῶν πλείστων Τούρκων παρὰ τοῖς γεωργοῖς Χριστιανῶς παρ' ὧν ἐπιτακτικῶς καὶ ἀπειλητικῶς ἀπειτοῦσι νὰ ψηφίσωσι τὸν δεῖνα ἄγαν ἢ μπεῖν ὡς ἐκλέκτορα κτλ· 3) πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐκ νέου τὸ ὡς λελυμένον θεωρηθὲν ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιοῦματος τῶν χωρικῶν τσιφτσῆδων, ἵνα συζητηθῇ, ἐάν δηλ. πρέπει οὗτοι νὰ ψηφίσωσιν ἢ οὐ. Καὶ ἐν μὲν τῷ ἐνταῦθα Νομαρχιακῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξαν οἱ ταχθέντες ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν τσιφτσῆδων χωρικῶν, ὅπως ψηφίσωσιν, ἅτε ἐπαρκῶς φερολογούμενοι διὰ τῆς δεκάτης, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ τοὺς ἀποκλείσωσιν ὡς ἀποχρόστα δικαιολογία καὶ ἐδέχθη ν' ἀναφερθῶσιν οἱ ἀρμόδιοι τηλεγραφικῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως δοθῶσιν ἐκεῖθεν

ὁδηγίαι. Τὸ ἐπίτηδες προκληθὲν ἐπεισόδιον τοῦτο δὲν θὰ εἶχεν ἴσως ἐπιβλαβὴ διὰ τὸν ἐλληνικὸν πληθυσμὸν συνέπειαν, ἐάν προῦκαλεῖτο πρὸ 2 μηνῶν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ δημιουργούμενον ἐν τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἐν ταῖς παρὰμοναῖς δηλ. τῶν ἐκλογῶν, οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖ εἰμὴ τὸν περιορισμὸν τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων τῆς Ἡπείρου εἰς τὸ τέταρτον τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ ἐπομένως τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου κατὰ τὰς ἐπὶ θύρας ἐκλογάς. Διότι μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς ἀπαντήσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔστω καὶ εὐνοϊκῆς, ὁ καιρὸς, πολὺτιμος ἄλλως, παρέρχεται, οἱ δὲ ἀντίπαλοι ἡμῶν νυχθημερόν καὶ δραστηρίως ἐργαζόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν Κυβερνητικῶν ὀργάνων ἀναφανδὸν βοηθούμενοι θὰ ἔχωσιν ἤδη καταρτίσει τὰ πάντα ὑπὲρ ἐαυτῶν, ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι θὰ ἀναμένωσιν εἰσέτι τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπαντήσεις, ἀφιγθησομένους πιθανότατα *comme la moutard après diner*! Ἐν τῷ μεταξύ οἱ εἰθισμένοι εἰς τὰς παλαιὰς αὐθαριεσίας καὶ βιαιότητας μπέηδες, ἀγάδες καὶ ἀπλοὺς λιάπηδες ὀργιάζουσιν εἰς τὰ πλεῖστα χωρία, ἰδίως τῶν τμημάτων Λούρου, Παρκαμυθίας, Μαργαρητίου καὶ Φιλιατῶν· καὶ ἡ δὲ θετικῶς ἐπληροφορήθη οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων ἀνεφάρθησαν παρὰ πονοῦμενοι εἰς τὸν ἐν Ἰωαννίνοις Σύνδεσμον (Τζιουμιγέτ) ἐκλιπαροῦντες τὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἀκασθαλίας καὶ ἰταμότητος τῶν τυραννίσκων ἐκείνων. Δυστυχῶς ὅμως τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Συνδέσμου ἀνήκοντα εἰς φανατικούς, ἀμχαῖς καὶ μισαλλοδόξους Ἰωαννίτας Τούρκους, εἰσχωρήσαντας κακῇ τῇ μοίρᾳ εἰς τὸν Σύνδεσμον, πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ ἐμφορῶνται τῶν φιλελευθέρων προοδευτικῶν καὶ ὄντως Συνταγματικῶν βλέψεων τῶν εὐγενῶν Νεοτούρκων ἀξιοματικῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν Ἰωαννίνοις πολὺ ὀλίγον αἰσθητὴ ἐγένετο ἡ πανταχοῦ ἀλλαγὴ τῆς Αὐτοκρατορίας τελεσθεῖσα μεγίστη μεταβολή, εἰ καὶ παρήλθον ἤδη 2 1/2 ὀλόκληροι μῆνες ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος. Παρκαλείπω τὰς διὰ τοῦ ἀφθόνου Ρωμουνικοῦ χρυσοῦ τροφοδοτούμενους ραδιουργίας τῶν Ἀλβανιστῶν, οἵτινες σκανδαλωδέστατα πολλάκις γίνονται ἀντικείμενον προστασίας παρ' ὧν μὴ ἔδει καὶ ὧν τὰς συνεπειὰς θὰ δοκιμάσωσι ἐπὶ τῇ τάξεώς των οἱ ἀναμενόμενοι εἰς αὐτοὺς.

Ἐν Πρεβεζῇ ἡ συντελεσθεῖσα ἀπόνοια μετὰ τῶν Χριστιανῶν θέλει ἐπιδεῖξαι ἀναμφιβόλως τοὺς ἀγαθοὺς τῆς καρπύας. Εἶνε δὲ ἄξιοι παντὸς ἐπαινοῦ οἱ ἀδελφοὶ Πρεβεζῆται, διότι οἱ πρῶτοι πᾶντοσε ἐκ τῶν τέκνων τῆς κοινῆς μητρὸς Ἡπείρου σπασθούσι καὶ δι' ἔργων ν' ἀποδείκνυσιν τὸ πρὸς ταύτην καθήκον συνεννοῦντες ἀκμαστότατον ἐθνικὸν φρόνημα, τόλμην καὶ φρόνησιν. Δυστυχῶς τὸν ἐπαινον τοῦτον δὲν δύνασθαι ἀκόμη ν' ἀπευθύνωμεν καὶ πρὸς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν Ἰωαννίτας, ἰδίως δὲ πρὸς τοὺς ἐκ τῶν χωρίων προκίους, οἵτινες παρὰ γνωρίζοντες τοὺς κηρύκους ἡ ἐξελθουφλοῦντες, ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι ν' ἀποβλέπωσι μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς προσωπικῆς των φιλαρχίας καὶ ἄνευ πλὴν καὶ συμφερόντων. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν νὰ ἴδωμεν λίαν προσεχῶς καὶ τοὺς κηρύκους ταύτους συνετιζομένους ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εἰσέτι καιρὸς, πρὸ τῶν μεγάλων

των τοῦ ἔθνους πρῶμα, το ὁποῖον ἀρχοῦντων
το ἑξαρχηθῆσα το πρῶι, διὰ τὴν μὴν το ἔσαν
λῆθι καὶ τῶα. Ἡ καὶ μετωπον παρὰ τῶα
καὶ ἡ προχοῦνται ποιεῖ τοῦ σου Συντάγμα
τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Κανονισμῶν, ποῦ ἔσαν ἐφ'
στην ἐνστάση διότι ἔξετεσθῇ μετὰ πολλῶν
τέχνων γαίῳ διὰ τοῦ διὰ τὴν πρὸδον ταύτην
Ἡ κίνησις τῆς Πῆς ταξιαρχία (ταῦμα τῆς ἐπ'
θέσεως) ἡ ὁποία ἐπεχέουσι τὴν πλεονεχίαν ἐπ'
ἵστασι κατὰ τοῦ ἀριστεροῦ τὸν ἀνωμονεῖν
ἵτιλῶς καὶ αὐτὴ διαμαρτία. Ἡ ταξιαρχία αὐτὴ
ἐποικειλθεῖσαι μίς γαρούδα ἐβλάδις ταξιαρχί
κατὰ ἐπετάσας γαίῳ νὰ ἐκνοήθῃ μέρης ἀπ'
στάσεως 800 μετρον. Καὶ διὰ ἡδύνατο ἀκίμῳ
νὰ κορυφῇ ἐὰν λόγῳ οἰκονομικῶν καὶ ὅπως ἐπ'
ἡνικατέσθῃ ἡ ἀποφυγὴ πείνα ὕδατος, το ὁποῖο
διὰ τὰ διέδδουν οἱ ἀνδρες ἔσπεκε νὰ γονθῶν
μέροι γονάτων εἰς τὸ ὕδωρ. Βεβαίως ἐν γαίῳ
πολεμῶν δὲν διὰ ἐγίνετο τοῦτο. Ἐπίσης ὁ ἱερὸς
τοῦ κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνῆλθε τὴν κλίριν τὰ
λόφον, λέγοι διὰ μὲ ἐνεδυσθῆσαι. Βλέποντες
τοῦ μετὰ τὴν, ἐπαυλαμβάνω. Αἱ διὰ τοῦ πυροβόλου
τὸν λέγοι διὰ ἡ πορεῖα τὸν ἡτο πολὺ καὶ ὁ
καὶ ὁ κ. Δημοπολεὺς ποῦ ἀνέσπερεν, αἱ διὰ ἡδύ
νατο νὰ ταχθῇ ὀλίγα μετὰ ὁπλινεσθῶς οὕτως ὥστε
νὰ καλῶνται. Ἡ δέσις τῆς παρατάξεως τοῦ
πυροβόλου τῆς ἀμύνεις ποῦ ἔσαν ἐν ἀρίστῳ
ἐντάσσειν διότι ἐν καὶ διὰ τῶα ἐρίματος ὀλίγῳ

τὴν ἔκτασιν, ἐν τούτοις ἐστάθη ἀδύνατον ἄλλο ἀπὸ καπνὸν νὰ παρατηρήσω. Ἡ Ἐρυθρὰ ταξιαρχία τῆς ἀμύνης ἐνήργησε καλῶς καὶ ὅσον ἠδύνατο μὲ τὰς μικρὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας διέθετε. Ἐπαναλαμβάνω, ἐξηκολούθησεν ἡ Α. Β. Υ. ὀλίγον τι ἐνθουσιασμένος, ὅτι ἐργάζεσθε καὶ ἔχετε μεγάλον ἐνδιαφέρον. Ἐξακολουθήσατε ἐργαζόμενοι καὶ κοπιᾶντες διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος σας. Θὰ προσθέτω καὶ μερικά γενικά. Δὲν χρειάζεται μόνον ἡ καλὴ διάθεσις πρὸς πόλεμον. Χρειάζεται αὐστηρὰ πειθαρχία, ἀλλὰ καὶ φροντίς περὶ τῶν ἀνδρῶν. Μία τετράωρος βροχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐμουσκέυθημεν μεταξὺ Μενιδίου καὶ Λιοσίων παρ' ὀλίγον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ στρατεύματος. Ἡ ἀφιλοξενία δὲ τῶν χωρικῶν δύο χωρίων, τοῦ Μενιδίου καὶ τῶν Λιοσίων, τὰ ὁποία ἠρνήθησαν νὰ δώσουν στέγην εἰς τοὺς βρεχομένους στρατιώτας, εἶνε **ἀχαριστὸς καὶ ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὴν Ἑλλάδα**, ἥτις σεμνύεται διὰ τὴν φιλοξενίαν τῆς. Ἐμαθὼν ὅτι μερικοὶ ἀξιωματικοὶ προέτρεψαν τοὺς ἄνδρας εὐρισκομένους εἰς τὰ καφενεῖα καὶ παντοπωλεῖα τοῦ χωρίου, νὰ σπᾶσουν τὰς θύρας τῶν οἰκίων τῶν χωρικῶν διὰ νὰ εἰσέλθουν ἐντός. Αὐτὸ τὸ ἀποδοκιμάζω, διότι προδιαθέτει ἐν καιρῷ πολέμου τοὺς ἄνδρας εἰς **πλιατσικολόγημα**, τοὺς ἀξιωματικούς δὲ ἐκείνους κατόπιν ἀνακρίσεων θὰ τοὺς τιμωρήσῃ αὐστηρῶς. Φροντίσατε, ἐξηκολούθησε, διὰ τὴν εὐκοσμίαν ἐν πορείᾳ. Αὐτὸ εἶνε καὶ ζήτημα καλαισθησίας, κ. Σκυλοδήμ. Χθὲς παρετήρησα στρατιώτας βαδίζοντας μεμονωμένως, οἵτινες παρουσίαζον ἐλεεινὸν θέαμα. Ἐβάδιζον διεσπαρμένοι ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Τοὺς τοιοῦτους ἐὰν εἶνε ἀσθενεῖς τοποθετεῖτε εἰς τὰς ἀσθενοφόρους. Δι' οἷονδ' ἴσως ἄλλου μέσου θέσατε αὐτοὺς ὑπὸ ὁδηγίαν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν. Ἐλπίζω ὅσα εἶπα νὰ εἶνε ἐνθάρρυνσις διὰ τὸ μέλλον.

Σὰς χαιρετῶ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ ἐν Καίρῳ μεγαλοδιομήχανος καὶ γνωστὸς φιλόπατρις ὁμογενὴς κ. **Νέστωρ Τζιανιζλῆς**.

Διήλθεν ἐκ Πειραιῶς προχθὲς μεταβαίνων εἰς Ἀργυροκάστρον ὁ μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκάς, ἐπὶ διετίαν διατρίψας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς συνοδικός.

Συνιστᾶται τὸ ἀριστύτερον ἐμποροπραεῖον ἐν Καβάλλᾳ τῶν κ. Α. Πατροπούλου καὶ Π. Παπαρήτου εἰς ἅπαντας τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Καβάλλας καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἠπειρώτας διὰ τὴν στερεότητα, φιλοκαλίαν καὶ εὐθυμίαν τῶν τιμῶν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ πολυμελοῦς Συμβουλίου τῆς Ριζαρίου Σχολῆς ἡ κλήρωσις τῶν ἐκ Ζαγορίου ὑποψηφίων πρὸς κατάληψιν δύο κενῶν θέσεων. Ἐπέτυχον δὲ οἱ Μιχ. Α. Παγούνης ἐξ Ἀρσίου καὶ Ἀναστ. Χρ. Παπαλιάρας ἐκ Δρεσθενίου, οἵτινες καὶ ἐκλήθησαν νὰ ἔλθωσιν ἐὰν κέκτηνται τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα.

— Ἀφίκετο ἐκ Καβάλλας ὁ κ. Χ. Τσάκος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25 Σεπτεμβρίου. — Αἱ σημεριναὶ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν περίληψιν τοῦ ἐκφωνηθέντος χθὲς λόγου τοῦ Τίτση. Αἱ δηλώσεις αὗται ἐθεωρήθησαν ὡς καθηρηστικαὶ μᾶλλον τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Ἑλλάδι. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἔλαβε γνώσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Αὐστρίας περὶ ἀποσύνθεσιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ἐκ τῆς αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἀλλ' ὅτι ἐγνωρίζε ταύτην πολὺ πρότερον καὶ ὅτι ἀφεντικῶς ἡ Ἑλλάς ἔχει λαβὴν ὁριστικὴν ὑπόσχεσιν ἀνταλλαγμάτων ὑποτίθεται ὅτι θὰ παραχωρηθῇ εἰς Ἑλλὰς τμήμα τι τῆς Ἀλβανίας.

Οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι μετὰ μεγάλης ἀνησυχίας παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν τῶν τελευταίων γεγονότων καὶ ἰδίᾳ τὴν στάσιν τῆς Ἀγγλίας. Ἀποκαλύπτει ἐκφράζον φόβους μὴ ἡ Ἀγγλία προβῇ εἰς ἀποφασιστικὴν τι διάβημα, τὸ ὁποῖον ν' ἀπειλήσῃ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἰσορροπίαν καὶ γαίῃν πρόξενος καθολικῆς συρράξεως. Τὸ διάβημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον φοβοῦνται οἱ ἐνταῦθα διπλωμάται, εἶνε μὴ ἡ Ἀγγλία προβῇ εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ ἠνωμένον Βασιλεῖον.

Ἡ εἰδησις τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφηθεῖσα ἐνταῦθα παρήγαγεν ἐνθουσιασμόν ἐντύπων. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι πιστεύουν ὅτι αἱ Ἀννάμεις οὐδόλως θὰ δυοκολευθοῦν ν' ἀναγνωρίσουν τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἡ θέσις τῆς νήσου εἶνε ὑπερτέρα τῆς θέσεως τῆς Ρωμανίας, τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, ὡς ἀπονομιζομένη καὶ ἐγγυημένη τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ὑπὸ τῶν Ἀννῶν. Κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν Γερμανικῶν ἐφημερίδων ἡ Ἑλλάς θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης, χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ καὶ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου. Πιστεύεται ὅτι ἡ ὑποχώρησις αὕτη τῆς Ἑλλάδος θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὸν ποθοῦμενον σκοπόν.

ΧΑΝΙΑ. — Σήμερον ἡ Κυβέρνησις ὠκέισθη πίστιν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης τὸν αὐτὸν ὁρον ἔδωκε καὶ ἡ πολιτοφυλακὴ καὶ χωροφυλακὴ τῆς Νήσου. Ἡ ὁκωμοσία τῆς πολιτοφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς ἐγένετο εἰς τὸ πεδὶον τοῦ Ἀρεῶς παρόντων ὅλων τῶν κατοίκων. Τὸν ὁρον ἀπήγγειλε ὁ ἐπίσκοπος, ἐνῶ οἱ πολιτοφύλακες καὶ χωροφύλακες εἶχον ὑπόψιν τὴν δεξιάν των χεῖρα ἐπαναλαμβάνοντες ἐν προφανεί συγκινήσει τοὺς λόγους τοῦ ἐπισκόπου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁκωμοσίας ἡ μουσικὴ ἐπαύνησε τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον, ἐνῶ τὸ πλῆθος παροχολοῦνται τὴν ἱερὰν καὶ συγκινητικωτάτην αὐτὴν σιγὴν ἀπεκκεκαλυμμένον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁκωμοσίας ὅλοι αὐταὶ αἱ χιλιάδες κόσμον ἐξεραγήσαν εἰς οὐρανομήκεις καὶ παρατεταμένας ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Οἱ γεροντότεροι βεβαίουν ὅτι οὐδέποτε ἐνθυμῶνται πλέον συγκινητικὴν σιγὴν.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπέστειλε προσκλήσεις πρὸς τοὺς βουλευτὰς διὰ τῶν ὁποίων προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς συνεδρίαν διὰ τὴν προσεχὴ Κυριακὴν. Ἢδη ἐκ τῶν πλησιεστέων ἐπαρχιῶν ἤρχισαν καταφθάνοντες πολλοὶ βουλευταί.

Ὁ μὴ ὁμοιωθεὶς εἰσὶ μετὰ τῶν ἄλλων συμβούλων τῆς Κομικῆς Πολιτείας πῶς εἰσὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Ὀθωμανὸς σύμβουλος ἐκλήθη νὰ ὁμοιωθῇ καὶ οὗτος αὐτοῖς, ἀποφασισθέντος ν' ἀντικαταστήθῃ ἐν ἡ περιπτώσει ἀορηθῇ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν προσκλήσιν ταύτην.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 26 Σεπτεμβρίου. — Νυκτερινὸν τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις κατόπιν μακροῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἀπέστειλε τελεσίγραφον πρὸς τὴν Πύλιν, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ ἵνα ἐντὸς ὁρισμένου χρονικοῦ διαστήματος ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Βουλγαρίας εἰς ἀνεξάρτητον Βασιλεῖον. Τὸ τελεσίγραφον ἀπεστάλη κατόπιν τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως τῆς Πύλης καὶ τῶν ὁδηγῶν, αἵτινες ἐστάλησαν παρὰ τῆς Πύλης πρὸς τὸν Αὐτοκρατορικὸν Ἐπίτροπον, ὅπως ἐξακολουθήσῃ νὰ θεωρῇ τὴν Βουλγαρίαν ὡς ὑποτελὴ ἡγεμονίαν.

Ἡ Αὐστρία προέβη εἰς τὴν στρατιωτικὴν κατάληψιν τῶν γεφυρῶν τοῦ Σάββα καὶ Δουνάβεως ἀποστέλλασα στολίσκους εἰς τὸ Σεμλίνον. Αἱ δύο μεραρχίαι τῆς Οὐγγαρίας καὶ Κροατίας εἰσὶν ἐτοιμοπόλεμοι.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἀπάντησιν τῆς Βουλγαρικῆς διακοινώσεως διὰ τῆς ὁποίας τῇ ἀνηγγέλλετο ἡ ἀνακήρυξις τῆς Βουλγαρίας εἰς ἀνεξάρτητον Βασιλεῖον ἐδήλωσεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ νέον καθεστῶς.

Ἐσπερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης ἀγγέλλουν ὅτι ὁ Αὐστριακὸς τύπος ἀνεξαιρέτως κρίνει ὑπὸ λίαν εὐμενὲς πνεῦμα τὴν κήρυξιν τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁμιλεῖ μετὰ σεβασμοῦ περὶ τῶν πόθων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης εἶνε τῆς γνώμης ὅτι αἱ Ἀννάμεις δὲν θὰ φέρουν οὐδεμίαν ἀντίπραξιν πρὸς τὴν ἐνωσιν.

Ὁ «Νέος Ἐλευθέρος Τύπος» εἰς σημερινὸν κύριον ἄρθρον αὐτοῦ σχολιάζει τὰ γεγονότα τῆς Κρήτης καὶ γράφει, ὅτι οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τῶν Κρητῶν ἐξέλεξαν νὰ ἐκτραχῶσι τὴν κατάλληλον σιγὴν τὴν δοῦσαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Νέα Βιενναῖα ἐφημερίδα ἡ «Βόλκσμπατ» τονίζει, ὅτι «διὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ Τουρκία χάνει κατὰ τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ εἶχε χάσει».

Τηλεγραφοῦν ἐκ Βελιγραδίου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὑπέβαλε σήμερον παραίτησιν, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσεν εἰς τὸν Πάσιτς νὰ σχηματίσῃ Οἰκουμένικον Ὑπουργεῖον εἰς τὸ ὁποῖον συμπετέσχον οἱ πλέον ἐξέχοντες πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Σερβίας. Τὸ νέον Ὑπουργεῖον ἔλαβε ὁριστὴν ἐξέδωκε διὰ τὴν ἐπεφθερίαν τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Οἱ Σέρβοι συναισθάνονται ὅτι προέχεται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ ἐστῶν καὶ βωμῶν.

Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς προσάρτησεως Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου, οἱ Σέρβοι ζητοῦσιν ὑπὸ ἐπιταγῇ αὐτοῖς ἡ κατοχὴ τοῦ Νόβι-Παζάρ. Αἱ φιλοπόλεμοι διαδηλώσεις ἐξακολουθοῦν ἐν Βελιγραδίῳ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Λαζ. Βόλον. — Τὸ φύλλον ἡμεῖς τοστέλλομεν τακτικὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γράψῃ, διότι ὅλα τὰ φύλλα τοῦ Βόλου ἔρχονται εἰς ἐνα δεκάτην ἔαν γράψῃ τὸ δεῖμα θὰ γαθοῦν ὅλα. Δὲν ἡμπορεῖ νὰ γράψῃ ἐνα φύλλο καὶ τὰ ἄλλα νὰ ἔλθουν λοιπὸν πηγαίνετε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ διαμαρτυρηθῆτε φωνάζετε λίγων. Σύνταγμα εἶνε καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπιτρέπεται βλέπετε ἀντὶ νὰ σοῦ φέρουν τὰ φύλλα νὰ τὰ ἀρπάζουν ἄλλοι. — **Ν. Ματ. Γιοχάννου**. — Ἐγὼ εἶμι δι' αὐτὸν ἐλάδομεν τὸ γράμμα σοῦ καὶ τὰς συνδρομας Εὐαγγ. Βλ. καὶ Ἰω. Μιχ. φροντίστε καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.

λους, τοῦ γράφομεν ἀνυπερθέτως. — **Δ. Β. Πρέβεζα**. — Ἡμεῖς, φίλε μου, τὰ ἡξεύραμεν οὕτε παρασύνθημεν ἀπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, ἐξέτιμήσαμεν τὰ πράγματα ὅπως ἔδει νὰ ἐκτιμηθῶσιν. Ἀποδείξει τούτου εἶνε ἡ πορεία μας καὶ τὰ γραφέντα εἰς τὰ δύο προηγούμενα φύλλα εἶνε λυπηρὰ τὰ σκάνδαλα καὶ αἱ ἐπεμβάσεις τῶν Τούρκων εἰς τὸ Μαργαρίτι, Παρμαυρίαν καὶ Φιλιάταις. Φαντασθῆτε τί θὰ γείνουν αὐτὰ τὰ Τουρκαλθανικὰ θηρία ἐὰν ἐνισχυθῇ ὀλίγον ἡ Τουρκία. Καταλαβαίνουν αὐτοὶ ἀπὸ ἰσότητος καὶ ἐλευθερίαν αὐτὰ εἶνε παραμύθια δι' αὐτοὺς θέλουν πενήντα ἑλλήνες νὰ μὴ ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐκλέξουν ἐκλέκτορας καὶ τρεῖς ἐκκλήτωτοι τουρκαλθανοὶ νὰ ἔχουν. Ἀρμ. Ὁραϊὸν σύνταγμα! Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ ἔθνους θὰ ἐπιβληθῇ καὶ θὰ ἐκμηδενίσῃ τὰς ἐπιδουλας τῶν ἐχθρῶν. Τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ γείνῃ μάθημα εἰς τοὺς ἡμετέρους καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ ἐνωθῶν. Λυπηρὸν ὅμως εἶνε, ὅτι ἐνῶ ἐν Πρέβεζῃ καὶ Ἀργυροκάστρῳ μετ' ἀγαθῆς φρονήσεως συνενεργήσαν περὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων οἱ Ἰωαννῖται ἄρχοντες δίδουσι παράδειγμα ἐλλείψεως πατριωτισμοῦ καὶ σωφροσύνης ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ παρμερίξῃ τὰς προσωπικὰς φιλοδοξίας (ὡς ἐπράξαν καὶ οἱ Ἕλληνες τῶν Γρεβενῶν, Θεσσαλονίκης, Σμύρνης κτλ. καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἐκλογεῖς τῆς περιφέρειας Ἰωαννίνων) οἱ Ἰωαννῖται σκέπτονται περὶ ἐαυτῶν ἅπαντες ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν κακοὶ δαίμονες εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινοτικῶν τῆς πόλεως καὶ πρόξενος μεγάλου κακοῦ διὰ τὴν ἠπειρον οὕτω καὶ νῦν παρασκευάζουσι μεγάλην συμφορὰν διὰ τὴν πατρίδα, ἀπὸ μάλιστα ἔχουσι καὶ λαὸν ἀδιάφορον καὶ ὅστις δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τοὺς λιθοβολήσῃ. Πρέπει, οἱ κύριοι αὐτοὶ, πρέπει νὰ σκέπτονται διὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ συμφέροντα καὶ νὰ προσέξωσι διότι θὰ πληρώσωσι πολὺ ἀκριβὰ πᾶσαν ἐθνικὴν ζημίαν ἥς θὰ γείνῃσι πρόξενος. Πᾶσι ἡ ἐποχὴ τοῦ τοῦ ἀφίναμε νὰ κοροεῦνται. Οἱ ἠπειρώται δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι τὸ ἴδιον διὰ τὸ μέλλον. Ἐστω τοῦτο εἰς γνώσιν παντὸς κασιδιάρη. Ἀκούτε; Ἐστω εἰς γνώσιν παντὸς ἀπᾶς διὰ παντός.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Μετὰ λύπη μου βλέπων τὴν ἐν τῇ δυσμοίρῳ ταύτῃ κομπολόε κοινωτικὴν ἀκαταστασίαν, ἀναγκάζομαι νὰ καταφύγω εἰς τὰς τῆς «Φωνῆς» στήλας, δι' ὧν διαμαρτυροῦμαι κατὰ τῶν αἰτίων τῆς δημοκρατικῆς ταύτης ἀκαταστασίας. Εἶνε ὅμως ἀναρρηστέον ὅτι, οἱ κακῆ μοῖρα, τὰς τύχας τῆς ταλίνης Λαϊστῆς ἰθύνοντες, (τῶν ὁποίων περὶ τὰ ὀνόματα) εἶνε ἄξιον πάσης καταδίκης. Ἀλλὰ, φίλοι... ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες πρέπει νὰ πρωτοστατήσουν; Ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες πρέπει νὰ κράξουν εἰς τοὺς σατράπας καταστάντας τῆς ἀτυχοῦς ταύτης χώρας; «κατὰ, κατὰ!» Ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἀποδοκιμάσουν οἰκτρῶς ἕνα ἐπιβλαβὴ, ἐν σκάνδαλον, ὡς εἴπωμεν, ἐν μὲν τοιαύτῃ ἀνθηρᾷ κοινότητι; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουν πολλοί, οἱ παρακολουθοῦντες τὰ διαδραματιζόμενα ἐν τῇ ταλαιπώρῳ ταύτῃ γόρῳ καὶ λυποῦνται σφόδρα ἄλλ' ἔνεκεν, τίς οἶδε, ποίων λόγων δὲν ἀνασπίνονται. Εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἐλάχιστοι. (γνωστοὶ βεβαίως τοῖς πᾶσιν), ἀγωνίζονται πολυειδῶς πρὸς καταπολέμησιν τῶν γνωστῶν σκανδαλοποιῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ἐφώλευσαν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἰς τὴν εἰρημένην κομπολὴν, καθίσταται ἀδύνατος ἡ πτώσις αὐτῶν. Τοῦτο ἐνεκεν λοιπόν, ἐξ ὀνόματος τοῦ καθήκοντος, τῆς γεννετήρας μας καὶ ἀπάντων τῶν εὐγενῶν μας συμπατριωτῶν, ἀπευθύνομαι δι' ὀλίγων πρὸς αὐτοὺς τοὺς κύριους. «Τούλάχιστον, ὦ κύριοι, ἂν δὲν σᾶς ἡγάχαζον ἕως τώρα νὰ παραιτηθῆτε ἐκ τῶν κοινοτικῶν μας, αἱ μικραὶ παρεκτροπαὶ σας» ἤδη ὅμως αἱ μεγάλα δὲν σᾶς ἀναγκάζουν; Δὲν αἰσθύνεσθε, κύριοι, σήμερον νὰ μὴ διορίσῃτε διδασκάλους; Δὲν αἰσθάνεσθε ὅτι καταστρέφετε κυριολεκτικῶς αὐτὰ τὰ τέκνα σας... Αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας; Ποῦ εἶνε οἱ καρποὶ τῶν μέγροι τοῦδε ἐργασίου σας; Κάτω, ἀνάστητε τῆς ἀποστροφῆς! Μὴ νομίζετε ὅτι εἶνε ὁ κατὰ τὸν ὅποιον ἡξεύρατε. Ἄλλος κοινὸς καλὸς σήμερον. Δυνάμει τῶν Συναγματικῶν νόμων, πᾶσα πλέον σᾶς κατατάσσεται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀρχόντων. Ὅστε ὅρη γοργότερον ἢ ὥραν παραιτηθῆτε ἀπὸ τὰ κοινοτικά μας, διότι τὴν κακὴν σᾶς ἀναμένει. Ἐπιτάξτε πλέον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέγξατε εἰς τοὺς ἐκ τῶν παραθεριζόντων συμπατριωτὰς μας, ἐπειδὴ ἀντέβαινον πρὸς τὰς ἰδέας σας. — φωνάζετε καὶ τρεῖς μῆνας! πάλιν ἡμεῖς θὰ μείνωμεν. Κάτω καὶ πάλιν σᾶς λέγω, ὁλέθητε τῆς γεννετήρας μας! Ὅθεν ἐπιφυλασσόμενοι εἰς τὸ προσεχὲς ὅθλον νὰ ἀναγκάσῃ περισσότερον, εὐχομαι τὴν ταχίστην πώσιν τῆς μετὰ τοῦδε ὑπεσταμένης ἐν τῇ ἀτυχῇ Λαϊστῇ, τυραννικῆς σπείρας.

Θρηνῶν

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΟΥΜΗΣ

Ποιητὸς

Τέως ἐξωτ. βοηθὸς ἐν τῇ Παθολογ. κλινικῇ Καραγιάν καὶ τῷ Νοσοκομείῳ τῶν Μεταδοτικῶν νοσημάτων καὶ ἐσωτερικῆς ἱατρικῆς ἐν τῷ Ὀφθαλμικῷ.

Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν

Τύπος: Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ